

מוֹטִיב

על שם ליאורה דיין

ירחון בנושא שירה וספרות עברית

אחד מהשירים

יוסי מורג

גיליון 53 אוגוסט 2019, אב ה'תשע"ט

גיליון 53 של ירחון השירה והספרות מוטיב בנושא "אחד מהשירים" הוא גיליון מיוחד המוקדש כולו לזכרו של המשורר יוסי מורג שהלך לעולמו לפני מספר חודשים.

בגיליון זה תמצאו עשרה שירים פרי עטו.

אנו עצובים וכואבים מלכתו של יוסי ואנו מבקשים לכבד את זכרו ויצירתו באמצעות גיליון זה.

בהוקרה ובכבוד רב,

אלירן דין, יאיר בן-חור, רובי גורדן

ירחון "מוטיב" הוא כתב עת מקוון לעת עתה המתפרסם אחת לחודש. כל גיליון יעסוק בנושא שהמערכת תבחר, ויפורסמו בו עשר יצירות. העבודה בירחון מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בירחון, ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בירחון.

ליאורה דין ז"ל הייתה אוהבת אדם. אהבתה הגדולה ביותר הייתה למילה הכתובה ולקריאת ספרות ושירה, ואותם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה ונושא את שמה.

תמונה שחור-לבן

היא מחיכת ממסגרת
של תמונת שחר-לבן
אלי ישר לעינים
שערה שופע גולש על כתפה
מבט של אשר
מבט של צפיה
מבט של אהבה

הצבתי אותה
על שלחן העבודה
ליד מסך המחשב
תמונה
שאני אוהב
אפלו אמרים
שאני דומה לה

אמא

מטפסי דיונות

כְּשֶׁאַתָּה מְטִיפֵס עַל דְּיוּנָה רַגְלֶיךָ דוֹחֶפּוֹת חוֹל דֶּק
לְמִטָּה הַמּוֹחֵק אֶת עֵקְבוֹתֶיךָ
הַבוֹר הַקָּטָן שֶׁנִּשְׁאָר עַד הַרִיחַ דוֹמָה לָזֶה שֶׁל גָּמֶל
אוּ כָּל מָה שֶׁהוּא רֹחֵב רַגְלֵי וּמְשַׁקֵּל
כְּשֶׁאַתָּה מְטִיפֵס עַל דְּיוּנָה אֶתָּה עוֹשֶׂה
הַמוֹן צְעָדִים בְּחֶנֶם
כִּי הַדְּיוּנָה אֵינָנָה נִצְמָדֶת לְגוֹפֶךָ
דְּיוּנָה נִשְׁאָרֶת בְּזִכְרוֹנְךָ
אֵל תְּטִיפֵס עַל דְּיוּנוֹת
זֶה תִּפְקִידוֹ שֶׁל הַרִיחַ הַמְּשַׁנֶּה אֶת מְקוֹמָן
טִיפֵס עַל הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמִקְוֵמוֹת
שֶׁעֲקֵבוֹת נִשְׁאָרוֹת וּדְרָכִים נִסְלָלוֹת

מקל, סל וגבולות הזמן

רק סל אחד סחבה בדרך הביתה
לא שני סלים כמו בשירים
ידה השנייה אחזה מקל הליכה מטה נדודים
מהבית עד לשוק לקפת חולים ובחזרה
מסע שבועי בכל יום חמישי

צעיף מחזיק שערה לא כי היא דתיה
אין לה יד פנויה לסדר כשהרוח חוזר ומפזר
גם המשקפים עם מסגרת של פעם
קשורים לאחור בגומיה כי אין לה יד פנויה
הנהגים בחצית הכביש עוצרים פה ושם

איננה ממחרת לחצות היא מצליחה להגיע עד אי תנועה
ושם להמתין עד שיגמר הירק לנהגים וידלק זה שקלה
בשתי הדקות האלה היא מורידה את הסל
אל חם המדרכה למנוחת ידה
כל יום חמישי זה המסלול 2 קילומטרים הליכה

לא מאמינה באוטובוסים אביה ז"ל אמר
שמי שלא מרבה ללכת יחלה וחבל
הענין כאן אינו הקשישה עם המקל והסל
אלא כל אלה שאנו רואים מחלון המכונית הנוסעת במהירות
בעולם של אספלט, פלסטיק ונחוות

דיברתי הקשבתי הייתי

ישבתי על אבן באמצע המדבר
 הקשבתי לשקט עד להרים
 רחוק שם באפק
 דברתי וספרתי על כאב
 על שמחה
 על געגוע
 אף אחד לא ענה
 ואולי לא שמע

ישבתי על החוף ושתקתי
 הקשבתי למשברים לגלים
 רחוק שם באפק
 שמעתי ספורים על כאב
 על שמחה
 על געגוע
 צעקתי גם אני גם אני
 דברתי הקשבתי הייתי

הביתה

רִיחַ בְּרוּשִׁים
אֵלֶּה אֶטְלֶנְטִית
וְסִירָה קוֹצְנִית
חֲמָרָה אֲדָמָה
אֲדָמָה שְׁחֹרָה
אוּלַּם צְהָפָה
מְנַעֶרֶת בְּכַנִּיסָה
מִחוּץ לְדָלֶת
מְנַעֲלִים צְבָאִיּוֹת
רִיחֹת לְבָב
טְבוּלִים בְּאֵהֶבְתָּךְ
נִיחֹחוֹת
בֵּיתְךָ

ניצחון במילים

שְׁכוּר וְלֹא מֵיִן אָמַר מְשׁוּרָר נִפְלֵא
אֶתְנַדְנַד עַל רַגְלֵי הַדְּווִיּוֹת
מָלֵא בְּאֶשׁר עַל דְּרֹךְ שְׁהֻלְכָתִי
וַיְדִים שְׁנוּפְפוּ לִי בֵּין הַמְּלִים
עַל תָּו לְתוֹ אוֹת לְאוֹת שְׂרָקָתִי
מְזוּר לְלַחִישַׁת הָעָלִים
לְרוּחוֹת לְהִבְלִים
רְקַמְתִּי אֶמֶת וְחֵלוֹם
בְּמִקְרָמָה שֶׁל חַיִּים
פְּרִשְׁתִּי שְׁטִיחַ
לְסַפּוּרֵי הַשִּׁירִים

פגישה אישית

אדם ממתין לנתוח רואה
סמטאות אפלות

אדם ממתין לנתוח שבוע
שבועים בסטנד בי
מסתכל החוצה פנימה
מבעד לחרכי תריס סגור למחצה
בפנים צר קטוע בחסדי קרן שמש חולפת

אדם ממתין לנתוח מפסיק משיגרת יומו
יש לו פנאי לפגישה עם עצמו

שיר

לראות את
כל המראות
לצעק לבכות
לצחק
עליות ירידות
לדות
נקדים
קשור לאלף
עולמות אחרים
לי עולם אחד
לבדך
מקום לצדך

הרעד שבשיר

המים נרעדו בכוס שממנה לגמת
 כי הנחת אותה בידך הרוקדת
 המקלדת כבר איננה סופרת
 שגיאות מקלדות בכפל אותיות
 או מגע שלא צלח באות שבצד

אבל כששיר זורם מבפנים
 יוצא אל קצות האצבעות
 במשעולי קסם
 הכוס יציבה המים שקטו
 קולד לדרך לאטו עם רעד משלו

אחד מהשירים...

אם מְכַל סְבָה אָרְדָם או אֶפֶל
 בְּעִמִּידָה בְּשִׁכְיָה או בִּישִׁיבָה
 שְׁסִתּוֹם הַלֵּב יִקְלֹט אֲוִיר
 כְּמִדַּת אֶהְבְּתָה
 וְאִם יִתְקַלְקַל או יִתְמַהְמַה
 זֶה כִּי חֲשַׁבְתִּי שְׁזָה מִתּוֹכִי וְלֹא בִּיָּדֶיךָ
 אֲז מְכַל הַסְּבוֹת אֵלַי שְׁמֹר לִי עָלֶיךָ
 כִּי מְדַרְךָ רַגְלִי וּדְרָכִי אֵיִתְנִים
 רַק כְּשֶׁדְמוּתָה לְפָנַי וְאֲנִי אֲחַרֶיךָ.

זהו שירו האחרון של יוסי מורג, נכתב כעשרה ימים לפני מותו הפתאומי
 והוקדש לרעייתו, חנה

<http://motiv-magazine.co.il>

<http://facebook.com/motiv.magazine>

<http://bit.ly/motiv-youtube>

<http://instagram.com/motiv.magazine>

info@motiv-magazine.co.il

מייסד: אלירן דיין | עורך אחראי: יאיר בן-חור
עורך: רובי גורדון | גרפיקה: אלירן דיין